

Pojištění potápění: Možnost, nebo nutnost?

Proč utrácet peníze na pojištění? “Mně se nic nestane.” To již říkaly ne desítky a stovky, ale doslova tisíce lidí, kterým DAN Europe pomáhá každý rok. Jsou to titíž lidé, kteří nyní velice dobře chápou důležitost být pojištěn u důvěryhodné a spolehlivé společnosti tvořené skutečnými profesionály v daném oboru připravenými pomoci kdekoliv ve světě. Někteří lidé se nechají pojistit, protože to vyžadují místní zákony, nebo to na nich vyžaduje jejich školicí organizace. Ale i když to nemusí být váš případ, je pojištění bezpodmínečně nutné? Má pojištění význam jenom v okamžiku, když se vyplatí nějaké odškodnění?

Není třeba zdůrazňovat, že každá nehoda, malá i velká, má nepříjemné finanční důsledky. A to navíc k emočnímu stresu způsobenému zdravotnickým zásahem a obavami, jak to všechno dopadne...proto je důležité, abyste měli svou pojišťovnu okamžitě dostupnou. Cítit záruku finanční pomoci je uklidňující, ale ještě důležitější je jistota, že vám někdo pomůže vyřídit celou záležitost od začátku až do konce. Možná jste již slyšeli někoho říkat, že koupit si pojištění je něco jako koupit si “klid v duši”. Ono “pro případ” znamená podporu, která vám poskytuje větší jistotu v nepředvídatelných okolnostech. Zakoupení pojištění však znamená víc než jen zmíněný klid v duši a záruku vyplacení pojistného plnění. Pro vysvětlení je nutno uvést, že pojištění se skládá ze dvou hlavních složek - ze služeb před nehodou a z odškodnění po nehodě.

Služby před nehodou: Pojistitelé mají samozřejmě zájem na tom, aby minimalizovali počet pojistných nároků. Proto se snaží snížit pravděpodobnost, že se vám něco přihodí. Mají eminentní zájem na tom, aby všechny organizace a výrobní podniky angažované ve sportu neustále zvyšovaly bezpečnost všech činností, na které se klienti pojišťují. Proto mnoho pojistitelů, jako nař. International Diving Assurance (IDA), investuje část pojistného společně s DAN Europe do výzkumu zdravotních a bezpečnostních aspektů potápění, což pomáhá vyhnout se nehodám nebo alespoň minimalizovat jejich dopady.

Další část vybraných prostředků jde na financování vzdělávacích akcí, zlepšování strategií pro bezpečné potápění a kontrolu potápěčských destinací na možná rizika a jejich předcházení, což vše poskytuje potápěčským profesionálům informace, které pomáhají jim i jejich klientům vyhnout se nehodám. Navíc pojistitel, nebo lépe řečeno pojišťovací dohodce (např. DAN Europe Insurance Brokers Ltd), pomáhá členům a klientům při zakoupení správného druhu pojištění a zprostředkovává jim přístup k důležitým informacím o nebezpečí, kterému mohou být vystaveni. Tyto služby jsou pro celou potápěčskou veřejnost velkým přínosem, neboť samozřejmě platí, že prevence nehod je mnohem lepší než jejich řešení.

Služby po nehodě: Nehledě na veškeré úsilí vynakládané pro zajištění bezpečnosti, občas se nepříjemná nehoda přesto stane a v takovém případě vám pojistitel podá pomocnou ruku. Ještě před vystavením požadavku o finanční pojistné plnění existuje mnoho záležitostí, s kterými můžete požadovat pomoci: např. při výběru vhodného zdravotního zařízení, vyžádání si adekvátní a správné léčby, ochraně proti zařazení do nepřiměřeně drahé zahraniční nemocnice, zařízení přepravy do vlasti a získání místní právní podpory. Pojistitel jako IDA společně s DAN Europe vám poradí všechny kroky, které bude potřeba pro zvládnutí obtížné situace. Umíte si představit ty potíže a starosti v cizí zemi, kdybyste museli v případě nehody zařizovat všechny shora uvedené záležitosti zcela sami?! Mít v takové situaci po boku a ku pomoci někoho vyškoleného a zkušeného není jen důležité, je to doslova nedocenitelné.

“Vím, co dělám. Potápím se již řadu let a nikdy se mi nic nestalo!” Jeden přítel mi kdysi řekl, že ani třicet let bydlení ve stromech neudělá z člověka opici. S potápěním je to podobné: Nezáleží na tom, jak velký jste profesionál a kolik máte s potápěním zkušeností, žábry vám stejně nikdy nenarostou, a proto bude potápění pro lidi vždy poněkud rizikové.

Co se tedy může stát? Naše zkušenosti v DAN ukazují, že většině potápěčských nehod se dá předejít a ve

většinou případů byly příčinou lidské chyby nebo špatný odhad situace. Ztráta koncentrace nebo přehlédnutí nějaké maličkosti může přijít velmi draho v prostředí, kde je přístup k dobré zdravotní pomoci velmi omezený nebo vzdálený. Navíc není většina nehod způsobena vnějšími faktory, hlavní příčinou bývá "potápěčova panika." Zkušenosti samozřejmě pomáhají řešit rizikové situace, ale rozhodně nezaručují, že se nic nemůže přihodit. A jakmile se dostaví panika, bývá někdy doslova nemožné uklidnit se a začít jednat racionálně. Navíc se stává, že zkušený potápěči dobře znají správných postupů a preventivních opatření mají sklon k podceňování bezpečnostních pravidel a zásad – poměrně často právě oni jdou do dekompresí bez dostatečné zásoby vzduchu, neboť si jednoduše zapomněli doplnit lahev.

Když se stane nehoda, musí se vzít v úvahu kromě újmy na zdraví i finanční důsledky. Náklady na zdravotní ošetření a/nebo léčbu v cizině mohou být pro mnoho lidí naprosto limitující. Například hyperbarická terapie ve vzdálené komoře může stát až 25 000 EUR, nemocniční léčba po motocyklové nehodě může přijít až na 100 000 EUR (nemluvě o nákladech v USA, kde je to ještě dražší) a zdravotní repatriace domů může stát i 60 000 EUR. V některých zemích mohou pacientovi odmítnout nemocniční léčbu, jestliže nebude jeho pojišťovna považována za důvěryhodnou, což může být v případě potřeby urgentního zdravotního zásahu kritické. Rovněž se musí vzít v úvahu možnost potřeby právní podpory a pomoci. V současné době jdou mnozí lidé se vším okamžitě k soudu a soudní žaloby jsou tak běžné, že se můžete ocitnout před soudem, i když jste nic nezavinili! A bránit se před soudem ve Spojeném království může snadno přijít i na 150 000 EUR.

O životě platí, že vlastně vše, co člověk dělá, s sebou nese i riziko. A určitě stojí za úvahu následující skutečnost: Pojištění by neexistovalo, kdyby se nestávaly nehody. I když přístrojové potápění s sebou nese určitá rizika, díky správným instrukcím, radám a preventivním opatřením lze takovým rizikům předejít nebo je minimalizovat.

Ale přesto... jste si opravdu jisti, že potápěčské pojištění je sice možné, ale ne nutné?

Níže uvádíme některé nehody, s kterými jsme se v DAN setkali:

- Adept potápění spadl do několikametrové hloubky, zpanikařil a utonul.
- Ve studené vodě přestal potápěči fungovat špatně udržovaný regulátor a jeho kolega byl příliš daleko – skončilo to panikou a smrtí.
- Během ponoru nedaleko u pobřeží došel zkušenému potápěči vzduch a následkem toho zemřel.
- Zkušený potápěč uvízl ve vraku označeném jako nebezpečný pro vstupování do něj.
- Zkušeného potápěče pokousal žralok při potápění v oblasti s výskytem žraloků.
- Potápěč zemřel po vdechování kontaminovaného vzduchu, neboť dodavatel neměl správně udržovaný kompresor.
- Potápěči došel vzduch a rozhodl se rychle vystoupat nahoru (poté, co odmítl přijmout vzduch od kolegy) – nehoda skončila dekompresní nemocí.
- Nesprávné zpětné sestavení rebreatheru mělo za následek potápěčovu otravu.
- Potápěč se stal trvale invalidním poté, co byl zasažen do hlavy lahví kolegy, kterému při výstupu po žebříku do člunu uklouzla noha.
- Potápěč se stal trvale invalidním poté, co byl zasažen do hlavy lahví potápěče, který skočil do vody přímo na něj.
- Potápěč trpí stavy úzkosti poté, co si instruktor/průvodce nevšiml, že ve skupině chybí.
- Poškozený ventil vzduchové lahve volně postavené v člunu, kde se převrátila. Unikající stlačený vzduch změnil tlakovou lahev v raketu, která zranila několik osob.
- Nečekané dekompresní onemocnění po běžném ponoru provedeném v rámci NDL (No Decompression Limits).

- U potápěče se projevily příznaky dekomprese po návratu domů letadlem.
- Potápěč byl nešťastně zasažen harpunou svého kolegy.
- Potápěči se ocitli v nouzi, když se ztratili při potápění v proudech. Musela kvůli nim být vyhlášená a provedená záchranná akce.
- Kompletně ustrojený a vybavený potápěč spadl do vypuštěného bazénu s následným vážným zraněním a celkovým ochrnutím.
- Po potápěčské nehodě nerozeznal praktický lékař příznaky dekompresního onemocnění a odeslal potápěče na léčení do nemocnice namísto do hyperbarické komory.
- Po potápěčské nehodě se domníval praktický lékař, že je zapotřebí terapie v hyperbarické komoře. Ve skutečnosti byla nutná hospitalizace.
- Motocyklová nehoda v Thajsku.
- Horečka dengue nebo jiné náhlé onemocnění v cizině.